विहितं शुद्धहास्येन सशृङ्गारभयेन च ॥ १२६ ॥

तत्र केवलहास्येन विहितं यथा रत्नावल्याम्—'वासवदत्ता—(फलकमुद्दिश्य सहासम् ।) एसा वि अवरा तव समीवे जधालिहिदा एदं किं अज्जवसन्तस्स विण्णाणम् ।

सशृङ्गारहास्येन यथा शाकुन्तले—राजानं प्रति 'शकुन्तला—असंतुट्ठो उण किं करिस्सदि । राजा—इदम् । (इति व्यवसितः । शकुन्तलावक्त्रं ढौकते)'

सभयहास्येन यथा रत्नावल्याम्—आलेख्यदर्शनावसरे 'सुसंगता—जाणिदो मए एसो वुत्तन्तो समं चित्तफलएण । ता देवीए गदुअ निवेदइस्सम् ।'

एतद्वाक्यसंबन्धि नर्मोदाहृतम् । एवं वेषचेष्टासंबन्ध्यपि ।

नर्मस्फूर्जः[1] सुखारम्भो भयान्तो नवसंगमः ।

यथा मालविकायाम्—संकेतनायकमभिसृतायां 'नायकः—

विसृज सुन्दरि ! संगमसाध्वसं
ननु चिरात्प्रभृति प्रणयोन्मुखे ।
परिगृहाण[1] गते सहकारतां[2]
त्वमतिमुक्तलताचरितं[3] मयि ॥

नर्म च । सशृङ्गारभयेनेत्यस्य हास्येनेति समासविश्लेषादन्वयः ॥ एषाप्यपरा तव समीपे यथालिखिता इदं किमार्यवसन्तकस्य विज्ञानम् ।' इति संस्कृतम् ॥ 'असंतुष्टः पुनः किं करिष्यति ।' इति संस्कृतम् । असंतुष्टो मधुकर इति पूर्वोक्तेनान्वयः । इदमिति कमलमिति । व्यवसितः कृतनिश्चयः । ढौकते प्रविशति । 'व्यवसितम्' इति पाठे निश्चितमित्यर्थः ॥ 'ज्ञातो मया एष वृत्तान्तः समं चित्रफलकेन । तद् देव्यै गत्वा निवेदयिष्यामि ॥' इति संस्कृतम् ॥ वेषसंबन्धिसभयहास्यकृतं नर्म यथा रत्नावल्याम्—'सुसंगता—(दृष्ट्वा विहस्य ।) अइ कादरे, मा भाआहि । ण होइ एसो वानरो । अज्जवसन्तओ क्खु एसो ।' 'अयि कातरे, मा बिभीहि । न भवत्येष वानरः । आर्यवसन्तकः खल्वेषः ।' इति संस्कृतम् ॥ नर्मस्फूर्ज इति । सुखमारम्भो

---

1. नर्मेति । मुनिनाप्युक्तं विंशाध्याये—'नवसंगमसंभोगो रतिसमुदयवेषवाक्यसंयुक्तः । ज्ञेयो नर्मस्फूर्जो ह्यवमानभयात्मकश्चैव ॥' इति ॥

2. सहकारतामिति । सहकारतामतिसौरभरसालताम् ॥

3. अतिमुक्तेति । शौक्लथान्मुक्तामतिक्रान्ताऽतिमुक्ता, सा चासौ लता चातिमुक्तलता वासन्ती तस्याश्चरितं वेष्टनरूपम् । स्वच्छन्दं मामालिङ्गेति परमार्थः ॥

---

१. 'प्रति' घ.